

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. XIX. Canis parturiens.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

panes calumniatori reddendos esse affirmat. Ovis falso damnatur testimonio, et soluit, quod non debebat: sed breui post Lupum in fouea iacentem conspicit. Haec ergo merces, inquit, tibi, pro mendacijs et fraudibus, a superis rependitur.

F A B. XVIII.

Mulier parturiens.

Nemo libenter recolit, qui laesit, locum.

Instante partu, Mulier, actis mensibus,
Humi iacebat, flebiles gemitus ciens.

Vir est hortatus, corpus lecto reciperet:

Onus naturae melius quo deponeret.

Minime, inquit, illo posse confido loco

Malum finiri, quo conceptum est initio.

Suo quisque periculo cautus.

Quae noxia fuerunt, lubentius ea fugimus loca. Mulier partui proxima, cum plurimos persentiret dolores: humo iacens gemitu eiulatuque miserabili suam deplorabat sortem. Coniux tum hortabatur eam, ut in lectum se reciperet, ubi parere facilius lassumque corpus levare posset. Minime vero, respondet, hoc mihi persuaseris vnquam fore, ut malum eo finiatur loco, qui tristis ipse illius causa fuit.

F A B. XIX.

Canis parturiens.

Habent insidias hominis blanditiae mali,
Quas ut vitemus, versus subiecti monent.

Canis parturiens cum rogasset alteram,
Ut foetum in eius tugurio deponeret:

Facile impetrauit: dein reposcenti locum 5
 Preces admouit: tempus exorans breue,
 Dum firmiores posset catulos ducere.
 Hoc quoque consumto, flagitare validius
 Cubile coepit. Si mihi et turbae meae
 Par, inquit, esse potueris, cedam loco. 10

Maximo nostro malis benefacimus damno.

Sunt hominum malorum blanditiae semper insidiarum plenae: quas ut vitemus, pauca fabula sequens monet. Canis parturiens, quod aliam rogasset, ut enixae iam sibi naturae onus, in illius tugurio deponere liceret, voti statim facta est compos. Illa cum postea suum reposceret locum: precibus insistit, et orat, per breue tempus sibi concederet istuc cum suis morari, quoad firmiores ducere posset catulos. Postquam id quoque temporis consumtum, loci domina suum coepit validius flagitare cubile. At hospes ingrata tum, inquit, ego tibi cedam loco, si mihi meisque non impar fueris.

FAB. XX.

Canes Famelici.

Stultum consilium non modo effectu caret,
 Sed ad perniciem quoque mortales deuocat.
 Corium depressum in fluuio viderunt canes;
 Id ut comesse extractum possent facilius,
 Aquam coepere bibere: sed rupti prius 5
 Periere, quam, quod petierant, contingerent.

Stultitia sibimet ipsa grauis.

Stultorum consilia non modo successu carent, verum etiam auctoribus suis exitium parant.